

[Poul Hartling.]

man med den forrige, og det har voldt ulykker.

Der kunne være mange andre spørgsmål at tage op, men jeg siger ligesom den højtærede minister: det gemmer vi til udvalget. Det er en hjertesag for mange af os, vel for os alle sammen, at dette problem løses på den rette måde. Jeg håber, vi kan finde frem til noget godt i det arbejde, der ligger for.

Helveg Petersen: Det skyldes såmænd ikke, at jeg er sart, at jeg tog dette op med optimismen, men jeg hører somme tider, at man siger her i det høje ting, at man vil ikke have, at myter skal brede sig. Jeg synes ikke, jeg kan have den myte til at brede sig, at jeg på noget tidspunkt skulle have været optimist på dette område.

Den højtærede minister var inde på en debat, vi havde under anden behandling sidste gang. Så vidt jeg erindrer, men jeg kan jo tage fejl, førte vi en debat om den reelle lærermangel på det tidspunkt. Jeg har aldrig opgivet nogen dato for, hvornår lærermangelen ville være afskaffet. Jeg mener i det hele taget, at den diskussion, vi har ført omkring tallene, har været meget stærkt præget af den uklarhed, der må herske omkring dette forhold. Den højtærede minister kan jo heller ikke sige noget som helst sikkert om, hvornår lærermangelen vil være afskaffet. Jeg erkender, at han lægger en meget stærk realitetssans for dagen i de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, men det er altså ikke en realitetssans, jeg på noget som helst tidspunkt har distanceret mig fra i min vurdering af den indsats, der skulle til. Man kan i hvert fald sige, at man ufortøvet er gået i gang med at ekspandere seminariernes kapacitet. Det vidner de tal, som findes i bemærkningerne, også om.

Det ærede medlem hr. Sigsgaard kom med nogle interessante betragtninger omkring den pædagogiske udvikling, og han kom med konkrete forslag. Vi må jo se på disse spørgsmål, som på så mange andre i udvalget, men jeg vil gerne gøre den bemærkning til det ærede medlem, at der jo er en vis sammenhæng i disse ting, og jeg er lidt ængstelig for det, hvis man på dette tidspunkt, hvor skolerne er ved at finde

deres ben på baggrund af alle disse bestemmelser, der er kommet i de senere år, pludselig begynder at lave revolution med hensyn til undervisningsplanens udformning. Det er et spørgsmål, der drøftes i læseplansudvalget, hvor man i høj grad er interesseret i at drage nytte af de erfaringer, der er høstet i den periode, der er gået, siden loven om læseplanerne kom.

Sigsgaard: Må jeg først sige til den højtærede minister, at jeg ikke har taget endelig stilling til lovforslaget, som det foreligger i dag; ministerens bemærkninger kunne forstås derhen. Det må vel være ret selvfølgeligt, at den endelige stillingtagen må afvente udvalgsbehandlingen, og den vil til en vis grad afhænge af udfaldet af forhandlingerne ikke blot om selve lovforslaget, men også om initiativer til afhjælpning af mangelen. Men det er rigtigt, at jeg har taget positiv stilling til, at lærermangelen selvfølgelig skal fordeles og også afhjælpes. Det vil jeg gerne stå ved.

Det ærede medlem hr. Helveg Petersen advarede imod at gennemføre revolutioner — det ærede medlem brugte det udtryk — når vi nu skal til at se på lovforslaget, som det foreligger. Jeg tror, jeg kan sige, at jeg er enig med det ærede medlem her. Men faren ved at gennemføre revolutioner udelukker alligevel ikke, at visse ændringer kunne være påkrævet, og at visse ændringer kan diskuteres på baggrund af de erfaringer, man har indvundet siden lovens vedtagelse i 1962.

Lad mig endelig til sidst nævne, efter at nu to ærede ordførere, den konservative og den uafhængige, har været inde på, at man til de såkaldt rekreative fag, sløjd, formning, musik o. s. v., kunne benytte ikke-seminarieuddannede lærere, at jeg kan være enig i denne betragtning, som det også fremgik af mit første indlæg, hvis forudsætningen er, at de ikke-seminarieuddannede, der skal sættes ind på disse poster, er lige så velkvalificerede som de seminarieuddannede på de specielle områder, det her drejer sig om. Jeg tror, det mål kan nås; i hvert fald kan man nå temmelig vidt derhenimod. En vis pædagogisk forhåndsviden burde vel nok være en betingelse, og derfor nævnte jeg specielt børnehavelærere og fritidshjems lærere.